

POSTANOWIENIE

20 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

na posiedzeniu niejawnym 20 marca 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa B.C.
przeciwko Szpitalowi w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej B.C.
od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie
z 13 listopada 2023 r., V Ca 3052/23,,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Warszawie na rzecz adwokata adw. P.F. kwotę 4050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) zł powiększoną o należny podatek od towarów i usług z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym,
3. nie obciąża skarżącej kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 maja 2023 r. wydanym w sprawie z powództwa B.C. przeciwko Szpitalowi w W. o zapłatę, Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie oddalił powództwo i orzekł o kosztach postępowania. Apelacja

powódki została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z 13 listopada 2023 r.

Powódka wniosła skargę kasacyjną, opierając wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania na przyczynie kasacyjnej objętej art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój orzecznictwa i nauki prawa oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powódka wywiodła, że jest ona oczywiście uzasadniona ze względu na zaniechanie przez Sądy *meriti* ustalenia i wyjaśnienia kluczowych dla sprawy okoliczności faktycznych przez oddalenie wniosków dowodowych powódki, w tym o dopuszczenie dowodów z opinii kolejnych biegłych sądowych, na okoliczności wskazane w pismach procesowych pełnomocnika powódki składanych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania na przywołanej przyczynie kasacyjnej obligowało powódkę do wykazania kwalifikowanej postaci

naruszenia przytoczonych we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej przepisów prawa materialnego lub procesowego, naruszenia rażącego, jednoznacznego, dostrzegalnego *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez studiowania akt sprawy i prowadzenia bardziej złożonych rozumowań (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2000, V CKN 1780/00, OSNC 2001, Nr 3, poz. 52; z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, Nr 10, poz. 156 oraz z 15 czerwca 2018 r., III CSK 38/18). Należy też przypomnieć, że zgodnie z powszechnie aprobowanym w orzecznictwie i nauce prawa poglądem, o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje *per se* nawet oczywiste naruszenie konkretnego przepisu, lecz jego skutek polegający na wydaniu oczywiście sprzecznego z prawem i nieprawidłowego orzeczenia, które z tych przyczyn nie może się ostać w obrocie prawnym (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 15 października 2015 r., III CSK 198/15; z 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15.; z 2 czerwca 2016 r., III CSK 113/16; z 27 października 2016 r., III CSK 217/16; z 29 września 2017 r., V CSK 162/17; z 7 marca 2018 r., I CSK 664/17; z 18 kwietnia 2018 r., II CSK 726/17 z 5 października 2018 r., V CSK 168/18).

Skarżąca nie wykazała tak rozumianej czwartej przyczyny kasacyjnej. Po pierwsze, nie wskazała we wniosku o przyjęcie skargi przepisów, którym Sąd drugiej instancji miał uchybić w stopniu rażącym i usprawiedliwiającym założenie o istnieniu przywołanej przyczyny kasacyjnej. Nie jest w tym względzie wystarczające odwołanie się przez skarżącą do podstaw skargi kasacyjnej, opartych na zarzutach procesowych oraz ich uzasadnienia. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jest bowiem oddzielną częścią składową skargi, wyodrębnioną formalnie i redakcyjnie, uregulowaną w art. 398⁴ § 2 k.p.c. i powinien być odrębnie uzasadniony w stopniu pozwalającym Sądowi Najwyższemu na zorientowanie się, czy istnieje przywołana we wniosku przyczyna kasacyjna, bez sięgania do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, które nie podlegają badaniu na tym etapie postępowania kasacyjnego. Po drugie, wniosek o przyjęcie skargi opiera się, w istocie, na niedopuszczalnym w postępowaniu kasacyjnym, kwestionowaniu poprawności oceny dowodów oraz ustaleń faktycznych, stanowiących podstawę zaskarżonego orzeczenia, w tym w szczególności negowaniu oceny przeprowadzonych w toku postępowania dowodów z opinii biegłych, implikujących

stanowisko Sądu drugiej instancji co do braku potrzeby powołania w sprawie kolejnych biegłych.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego w odniesieniu do pełnomocnika powódki ustanowionego z urzędu, będącego adwokatem, znajduje oparcie w art. 29 ust. 1 ustawy z 26 maja 1982 r.- Prawo o advokaturze (tekst jedn. Dz.U. z 2024 r., poz.1564) oraz § 16 ust.4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 6 i § 4 ust.1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2024 r., poz.763). Sąd Najwyższy odstąpił od obciążania powódki kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego, który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną, w oparciu o zasadę słuszności, uwzględniając okoliczności sprawy, w tym sytuację majątkową i życiową powódki (art. 102 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).

Agnieszka Piotrowska

(A.D.)

[SOP]